

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601, тел. (044) 256-12-82, gsu@police.gov.ua

П О В І Д О М Л Е Н Н Я про підозру

м. Київ

23 жовтня 2023 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Сич Сергій Віталійович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42022000000000421 від 04.04.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110, ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 437, ч. 3 ст. 332-2, ч. 1 ст. 263 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 2 ст. 40, 42, 276, 278 КПК України,

П О В І Д О М И В:

ЛЕБЕДЮ Олександр Миколайовичу,
09.09.1983 р.н., уродженцю м. Кишинів,
Республіка Молдова, громадянину України,
zareestrovanoго за адресою: АР Крим,
м. Сімферополь, вул. Об'їзна, 10-а, який
фактично проживає за адресою: АР Крим,
Сімферопольський район, смт. Перевальне,
вул. Октябрська, 44

про те, що він підозрюється у вчиненні:

- державної зради, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

- жорстокого поводження з цивільним населенням та інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні

кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 31.07.2005 наказом Голови Служби безпеки України № 1471-ос від 05.08.2005 громадянина України Лебеда Олександра Миколайовича прийнято на військову службу до Служби безпеки України.

З 25.07.2012 на підставі наказу начальника Центру спеціальних операцій боротьби з тероризмом, захисту учасників кримінального судочинства та працівників правоохоронних органів Служби безпеки України № 108-ос від 17.08.2012 Лебеда О.М. призначено на посаду командира групи 2 сектору 1 відділу 3 управління (з дислокацією в м. Сімферополь АР Крим) Центру спеціальних операцій боротьби з тероризмом, захисту учасників кримінального судочинства та працівників правоохоронних органів Служби безпеки України. Наказом Голови Служби безпеки України № 879-ос від 30.06.2012 Лебедю О.М. присвоєно військове звання "майор".

Вступаючи на військову службу в лави Збройних Сил України, Лебедь О.М. урочисто присягнув на вірність Українському народові обороняти Україну, захищати її суверенітет, територіальну цілісність і недоторканість, сумлінно і чесно виконувати обов'язок, накази командирів, а також присягнув ніколи не зрадити Українському народові. У своїй діяльності як військовослужбовець Збройних Сил України, Лебедь О.М., зобов'язаний керуватися Конституцією України, Законом України «Про Службу безпеки України», вимогами чинного законодавства України та Статутів Збройних Сил України. Відповідно до ст. ст. 17, 65 Конституції України, захист суверенітету і територіальної цілісності України є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності, недоторканості покладається на Збройні сили України. На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом. Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України. Так, у відповідності до ст. 2 Закону України «Про Службу безпеки України» на Службу безпеки України покладається у межах визначеної законом компетенції захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці. Згідно до ст. 11 Закону України «Про статут внутрішньої служби Збройних сил України» до загальних обов'язків військовослужбовців віднесено необхідність виконання завдань оборони України, захисту її територіальної цілісності та недоторканості.

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами

ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до складу РФ.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації РФ окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими РФ з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими РФ (зокрема окупаційною адміністрацією РФ) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України».

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України та окупацією частини території України

У березні 2014 року, точної дати та часу досудовим розслідуванням не встановлено, Лебедь О.М., в порушення військової присяги, ст. ст. 17, 65 Конституції України, ст. 2 Закону України «Про Службу безпеки України», ст. 11 Закону України «Про статут внутрішньої служби Збройних сил України», будучи військовослужбовцем Служби безпеки України та займаючи посаду командира групи 2 сектору 1 відділу 3 управління (з дислокацією в м. Сімферополь АР Крим) Центру спеціальних операцій боротьби з тероризмом, захисту учасників кримінального судочинства та працівників правоохоронних органів Служби безпеки України, достовірно володіючи інформацією, що з лютого 2014 року РФ здійснюється військова агресія відносно України та вчиняються дії, направлені на зміну меж території України, перебуваючи в приміщенні актового залу ГУ СБ України у АР Крим за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, пров. Елеваторний, 6, враховуючи його професійні навички та обізнаність в сфері здійснення контррозвідувального захисту в сфері безпеки України, отримав пропозицію від невстановлених на даний час представників Федеральної служби безпеки РФ (далі - ФСБ РФ)

щодо подальшого проходження служби на території АР Крим у новоствореній іноземній організації. Отримавши вказану пропозицію, Лебедь О.М., реалізуючи свій протиправний умисел, направлений на вчинення державної зради, перебуваючи на території АР Крим, з метою вчинення дій на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, діючи умисно та свідомо, прийняв рішення зрадити військовій присязі під час збройного конфлікту та перейшов на бік ворога, добровільно вступивши на військову службу до створеного РФ незаконного окупаційного органу, так званої «служби безпеки Республіки Крим», з подальшою її реорганізацією у ФСБ РФ по Республіці Крим та місту Севастополю, тим самим вчинивши державну зраду, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України, а саме перехід на бік ворога, тобто РФ в період збройного конфлікту.

Таким чином, Лебедь Олександр Миколайович підозрюється у вчиненні державної зради, тобто діяння, умисно вчиненого громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, а саме: у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України.

Також, встановлено, що 24.02.2022 президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії РФ проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Той факт, що з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог ч. ч. 1 та 2 ст. 2 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Конвенції), ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03 липня 1954 року, ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив. Згідно ч. 1 ст. 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є. Відповідно до ч. ч. 1-3 ст. 6 Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2 цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно зі ст. 3 Конвенції з особами, які не беруть активної участі в бойових діях поведуться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії. Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: а) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; б) захоплення заручників; с) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; д) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Відповідно до ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції визначено право цивільних осіб, за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, встановлено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення

осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються. Пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

Згідно із ст. 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 (ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР від 18.08.1989, далі – Додатковий протокол I) цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. З метою здійснення цього захисту, на доповнення до інших застосовуваних норм міжнародного права, за всіх обставин слід додержувати таких норм. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів. Цивільні особи користуються захистом, передбаченим цим розділом, за винятком окремих випадків і на такий період, поки вони беруть безпосередню участь у воєнних діях.

Відповідно до ст. ст. 28, 42, 46, 47 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаазької конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07.03.1955 визнані Урядом СРСР, територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника. Разом з цим зазначено, що приватна власність, повинна поважатися та не підлягає конфіскації. Забороняється віддавати на розграбування місце або місто, навіть узяті приступом. Приватна власність не підлягає конфіскації. Грабіж категорично забороняється.

Не пізніше 01.03.2022 військовими ЗС РФ, інших збройних формувань РФ, у тому числі співробітниками ФСБ РФ, підконтрольних РФ угруповань іррегулярних незаконних збройних формувань розпочато окупацію території м. Херсона, яка тривала до 11.11.2022.

Під час окупації м. Херсона представники ЗС та інших збройних формувань РФ, створених ними незаконних органів влади, з метою утвердження окупаційної влади на території міста, з мотивів ненависті до патріотичної проукраїнської позиції громадян України, систематично проводили незаконні обшуки та затримання цивільних осіб, а також створили мережу місць несвободи, де насильно утримували осіб з патріотичною проукраїнською позицією, застосовуючи до них фізичне та психологічне насильство.

Не пізніше квітня 2022 року Лебедь О.М., будучи співробітником ФСБ РФ, разом із іншими співробітниками ФСБ РФ прибув на тимчасово окуповану територію м. Херсона.

Приблизно о 08 годині 06.07.2022 Лебедь О.М., будучи співробітником ФСБ РФ, разом із п'ятьма невстановленими представниками Збройних сил та інших збройних формувань РФ, прибув до

який на праві приватної власності належить громадянину України, де на той час постійно проживали та знаходились громадяни України

, які не брали участь у бойових діях та відносилися до категорії цивільного населення.

Після чого, Лебедь О.М, діючи спільно та узгоджено із зазначеними особами, незаконно проник до вказаного житлового приміщення та почав проводити у ньому обшук.

Під час проведення обшуку Лебедь О.М., усвідомлюючи свій статус як представника окупаційної влади, та невстановлені представники Збройних сил та інших збройних формувань РФ, діючи за попередньою змовою, реалізуючи спільний умисел, направлений на протиправне заволодіння чужим майном, діючи умисно, з корисливих мотивів, достовірно розуміючи, що вони є учасниками збройного конфлікту та діють в умовах збройної агресії РФ проти України та перебувають на території, яка окупована і контролюється РФ, використовуючи обставини та умови збройного конфлікту, усвідомлюючи, що є цивільною особою та перебуває під захистом Конвенції, протиправно, в порушення вимог ст. ст. 3, 27, 33 Конвенції, ст. 51 Додаткового протоколу I, ст. ст. 28, 46, 47 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, знаючи про заборону мародерства, грабежу, конфіскації майна у цивільного населення, демонструючи та іншим присутнім під час обшуку особам вогнепальну зброю та подолавши таким чином можливість будь-якого опору з боку потерпілого, відкрито, протиправно заволодів майном, а саме: зовнішнім жорстким диском "Seagate Basic 5TB USB 3.0 External Black, ноутбуком "Microsoft Surface Pro X/Microsoft SQ1/8Gb ОЗП", мобільним телефоном "Realme C21Y 4/64 GB Black (RMX3263)", ноутбуком "Asus X75VC (X75VC-TY014D) White", грошовими коштами у розмірі 13000 гривень, чим спричинив потерпілому матеріальну шкоду на загальну суму 58058 гривень 15 копійок, чим вчинив разом із невстановленими військовослужбовцями РФ порушення законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Також, у ході обшуку Лебедем О.М. та указаними особами відшукано та вилучено у червоно-чорний прапор із символікою «Правого сектору» та подяку від ГО «Правий сектор», у зв'язку із чим у Лебеда О.М. виник умисел на вчинення жорсткого поводження стосовно шляхом його незаконного затримання, позбавлення волі та застосування фізичного і психологічного насильства.

Так, після проведення обшуку, приблизно о 08 годині 40 хвилин 06.07.2022 Лебедь О.М., усвідомлюючи свій статус як представника окупаційної влади, та невстановлені представники Збройних сил та інших

збройних формувань РФ, діючи за попередньою змовою, реалізуючи спільний умисел, направлений на застосування стосовно патріотично налаштованих громадян України фізичного та психологічного насильства, діючи умисно, з мотивів ненависті до патріотичної проукраїнської позиції громадян України, достовірно розуміючи, що вони є учасниками збройного конфлікту та діють в умовах збройної агресії РФ проти України та перебувають на території, яка окупована і контролюється РФ, використовуючи обставини та умови збройного конфлікту, усвідомлюючи, що [ ] має свідому проукраїнську позицію, є цивільною особою та перебуває під захистом Конвенції, протиправно, в порушення вимог ст. ст. 3, 31, 32, 33 Конвенції, ст. 51 Додаткового протоколу I, проти волі потерпілого, застосовуючи відносно [ ] фізичне насильство у вигляді заламування рук, вивели потерпілого з будинку, посадили на заднє сидіння автомобіля УАЗ Патріот та доставили його до місця несвободи, а саме до приміщення Херсонського ізолятора тимчасового утримання, розташованого за адресою: м. Херсон, вул. Теплоенергетиків, 3, з метою його подальшого незаконного утримання, пов'язаного із застосуванням психологічного та фізичного насильства.

У подальшому невстановлені представники Збройних сил та інших збройних формувань РФ, діючи за попередньою змовою, продовжуючи реалізовувати спільний із Лебедем О.М. умисел, направлений на здійснення фізичного та психічного насильства стосовно цивільних осіб, які мають патріотично налаштовану проукраїнську позицію, утримували [ ] з 06.07.2023 по 29.08.2023 проти його волі у камерних приміщеннях другого поверху будівлі Херсонського ізолятора тимчасового утримання, розташованого за адресою: м. Херсон, вул. Теплоенергетиків, 3, застосовуючи до потерпілого психологічне насильство у вигляді погроз фізичною розправою та фізичне насильство у вигляді подавання струму через тіло, чим вчинили жорстоке поводження із [ ], заподіявши потерпілому сильний фізичний біль та страждання.

Таким чином, Лебедь Олександр Миколайович підозрюється у вчиненні жорстокого поводження з цивільним населенням та інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції

Сергій СИЧ

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора**

Сергій ПРАНОВ

На підставі ст. 277 КПК України _____ роз'ясненні його права як підозрюваного, а саме:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх етапах кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, копія повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

« ____ » год. « ____ » хвилин « ____ » ____ 20__ року.

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в особливо
важливих справах 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в
умовах збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Сергій СИЧ